

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÒDICH CATALANISTA

Any 5.—Núm. 189.—Diumenge 27 de Mars de 1904.

LO QUE VOLÈM

«Volèm la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrechs públics: volèm Corts catalanas, no sols per estabuir nostre dret y lleys civils sino tot quant se refereixi a la organizació interior de nostra terra: volèm que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instancia ls plets y causas: volèm ser arbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volèm, en fi, la facultat de poder contribuir a la formació del exercit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y estabuint que la reserva regional forsose presti servey tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

Lo Diumenge de Rams

Cada any, en la present diada, l'Església catòlica presenta a la nostra consideració un dels passos de la vida de Nostre Senyor Jesucrist, que més afalagan y que més commouen.

L'entrada de Cristó a Jerusalem, pròlech sublim del drama del Calvari, és un fet històric dels que més ensenyansas contenen en tots los ordres de la nostra vida.

«Qui havia de sospitar que un poble que reb a son mestre, a son benefactor, a son Messias, al cap de pòchs dias havia de demanar ab esborratxament la sanch d'aquell mateix a qui rebia ab palmas y flors, ab hossannas y càntichs d'entusiasme y de fervor?»

Això dona a comprendre l'instabilitat de las cosas humanes: això's adverteix que no podem posar lo nostre cor en las benauransas y prosperitats d'aquesta vida, perquè tot falla, tot se capgira, tot se somou.

Qui confia en las riquesas, al dia menys pensat las veu fondre-se, las veu mimbar, las veu desapareixer. Las amistats s'enverenen y's converteixen de vegadas en odis mortals: los plers que forman com l'objectiu suprè de l'home sensual y la seva aspiració més ferventa, prompte ceixen son lloch al dolor agut y al remordiment més crudel.

L'home sensat deü girar la vista al cel y confiar sols en Deü y en los ideals de rectitut y de justícia: això li lliura de molts desenganys y li posa a salvo de molts contrarietats.

Deü, lo dever y la veritat, són tres fars que may s'apagan, són tres amichs que may traïxen, són tres fonaments que may flaquejan.

L'entrada de Cristó a Jerusalem conté també ensenyansas molt profitosas en l'ordre polítich.

Aquells que en sos escrits, en sos discursos y en tots sos passos no buscan més que l'aplausó y l'aprobació de las turbas, y que afalagan ab promesas deslluendadoras lo cor del poble ignorant, s'exposan verament a que demà aquest mateix poble se'ls tombi y demani'l cap d'aquells a qui lo dia abans los portava en palmas y vitorejava ab deliri.

Es un camí ben trencat y un viarany ben perillós lo cercar l'aplausó del poble inconstant y l'aprobació de las turbas extraviesades. Si a Jesucrist se li tombà ab tanta facilitat un poble a qui ab tant zel evangelisava, ab tant carinyó conduïa y ab tanta prudència refrenava, què poden esperar aquells que li predicen una llibertat desenfrenada, un pervindre utòpich y un sistema de governació que representi l'predomini de la forsa bruta sobre l'intel·ligència, sobre la virtut, sens tenir en compte l'importancia social, religiosa y política que deuen marcar la superioritat d'alguns individus respecte dels altres?

Aprenguin d'aquest fet històric y religiós aquells que s'han imposat la tasca d'educar al poble: no busquin la compensació a sos treballs en la gratitud de las masses, ni en lo que se'n diu l'aura popular, sino en la satisfacció que causa'l cumpliment d'un dever y l'exercici d'un apostolat material y moral en prò d'una classe desvalguda.

A la mort de Jesús

SONET

Ha mort, ha mort l'Autòr de tota vida al cim de l'aspre creu y coronat!... Oh, guaita rassa humana deïcida la Victima suprema del pecat!

Sos ulls no miran ja; llum extingida que plora ab viu tristor y agullonat lo món enter, al veure que atrevida tal crim, d'esglay y afront, has consumat!

Com tens dalit d'alsar envers l'altura tos ulls, ressechs als plors de l'amargura que amaran las entranyas de tot ser?

Com tens humanitat tanta v.lesa? ¡Reprèn de terra y cel la Déu tristessa y... adóral, que és Jesús, Déu verdader!

Feyna a fer

La tasca del Catalanisme ha d'esser sempre procurar fer adeptes per medis persuasius, may per medis violents. Convé, per lo tant, que treballèm sembrant arrèu pau y germanor entre la gent de nostra terra, y aixís, a la vegada que farem las nostras ideas agradosas a tothom, nos diferenciarèm de la gent que defensa las ideas centralistas, que quan senten que parlem per enlairar las cosas de Catalunya y del nostre dret a usar de la parla catalana en tots los actes íntims y adhuc en los oficials dintre nostra regió, sembla que'l diable se'ls emporti y gosan fent escarni de lo que per nosaltres és tan estimat.

Además, pera que la nostra causa fassi via a passos de gegant, és precis que la dòna catalana ns ajudi propagant y divulgant las ideas que defendem.

Que la dòna té una gran forsa de voluntat pera conseguir tot lo que's proposa, no hi ha dubte, com tampoch és dubtós que la dòna d'aquesta terra veu ab bons ulls y li són molt simpáticas las ideas que'l Catalanisme defensa. Si ella, donchs, nos ajudés, treballant pera que tots los fills de Catalunya l'aimessin com se mereix, és ben segur que molt aviat logriam assolir los drets que'ls catalanistas reclamem, perquè són de rahó, y evidentment que caminariam ben depresa vers la reivindicació de tot lo que ns pertany.

Encara que la dòna catalana no ns ajudés per simpatia a las nostras ideas, hauria de ferho per egoisme, tenint en compte que'ls que defensen las ideas centralistas són partidaris del servey militar obligatori y nosaltres pretenem y defensem lo servey voluntari, que és lo més democràtic y més racional y'l més ajustat a las nostras costums.

Ab la classe de servey que nosaltres defensem sols pendriam l'ofici de las armas los que per ell tinguessin vocació, y s'evitaria'l disbarat de treure'ls fills del si de las familias, precisament a l'edat en que més falta li fa al jovent l'apoyó dels pares, perquè és l'edat en que's troban al mitj d'aprendre un ofici o bé una carrera. Encara més: ab lo que, tocant a aquest punt, nosaltres volèm, s'evitaria las mares las tristesas y las angunias que passan pels encontorns del dia que han de rifar als seus fills y'ls planys y llágrimas que llensan lo dia que se'ls emportan per anar a filas.

Cal, donchs, que las donas ho tinguin present tot això, y que comparant bé lo que nosaltres defensam ab lo que defensen los centralistas, veuin a quin costat los hi convé decantarse, y si com és de suposar és cap al nostre, que treballin ab fe y entusiasme pera educar als seus filllets a la catalana, sentlos hi estimar molt las costums y la parla de la nostra terra, y sobre tot que las familias que, perquè diuen vesteix més, tenen la viciosa costum de renegar de nostra llengua usantne de forastera fins en la vida íntima, que la perjin aital costum y que no tan sols usin la nostra para parlar, sino pera escriure y pera tots los actes en que no ns ho vedi lo formulisme oficial.

LAS ESCOLAS DE COMERS

Los tarragonins sempre havèm patit del gravíssim defecte d'esperarho tot del favor oficial, sense preocuparnos gran cosa de cercar elements de vida ab nostras propias forsas. No obstant, algunas vegadas y en moments de crisis aguda, la tradicional apatia del nostre poble s'ha eclipsat, preocupantnos tots en l'estudi de lo que més convindria fer pera aixecar a Tarragona de la seva prostració.

Lo resultat d'aquests estudis sempre ha sigut lo mateix: que necessitem industriás, per allò de que's desitja lo que no's té; però la cosa no ha passat may de las regions idiliacas... perquè la practica ns ha demostrat que la gran industria no's crea aixís com aixís, que pera desenrotllarse necessita d'un ambient especial, de coneixements adequats y de capitals que's vulguin arriscar en aquesta classe d'empresas.

Aquí estèm mancats, desgraciadament; d'aquests elements absolutament indispensables y és per això que totas las tentativas han fracassat y fracassaran quantes vegadas s'intenti fer en aquest sentit, si una circumstancia providencial no cambia l'actual estat de cosas.

L'escèpticisme, l'aclaparament natural que produeix l'impotencia ns ha enterbolit lo cervell fins a l'extrè de no comprendre que's necessitan molts, moltíssims recursos pera crear una cosa nova exòtica, que no pera fer creixer las de casa. Aquí ha estat l'equivocació de tots: enamorarnos de lo que tenen los altres, sense pensar que posseim elements propis que ben cultivats y treballats podriam donar nova vida a la nostra ciutat.

Entre'ls molts elements naturals que tenim nos fixarem solsament en lo més important, que és lo comers. Tarragona ha sigut una plassa mercantil de las més antigas y de més importancia d'aquest litoral; lo seu comers d'exportació s'extenia a casi tots los mercats del món, conservant encara avuy las procedencias y marcas de Tarragona un crèdit reconegut y gran estima, malgrat la gran competencia que hi ha arrèu.

Tants anys de relacions constants ab l'extranger, y'l seguici de viatges que'ls comerciants de Tarragona han fet per tots los principals centres mercantils d'Europa y América, nos han assimilat las practicas y avensos dels paisos més adelantats, formant un estol de negociants seriosos y inteligents, com n'hi ha pòchs a Espanya.

Aquestos negociants, si bé res han planyat pera ilustrarse, han sigut negligents y descuidats en l'educació dels altres, talment com si un egoisme usurari los hi hagués aconsellat tancar y barrar los coneixements que posseïan pera que ningú arribés a sorprendrels. Això ha sigut un gran mal, un mal que ha impedit l'expansió de l'esperit mercantil entre la joventut auxiliant del comers, aquesta digna classe que's creu no té altra missió que'l treball de màquina, sense pensar que ben dirigida y ben instruïda podria ésser un planter de futurs comerciants y base de la principal font de riquesa de tot país civilizat.

No ns havèm explicat may aquesta negligencia dels nostres comerciants, puig molts d'ells han pogut apreciar a Alemanya las grans ventajass de las escolas particulars de comers.

A aquestas escolas deü Alemanya la seva gran riquesa, l'extensió considerable del seu comers y'l gran desenrotlló de la seva industria. Los viatjants alemanys, ben educats y instruits, practica y teòricament, recorren tot lo món oferint los productos del seu país y estabuint corrents de negocis que desde la creació de l'Imperi han aumentat 128 per 100 ab América del Nort; 400 per 100 ab lo resto del nou continent y ab 450 per 100 ab Australia.

Pera comprendre aquest extraordinari avens, molt superior al dels inglesos, bastará dir que en 1900 existian a Alemanya prop de 500 escolas de comers particulars, ab més de 32.000 alumnes, sense comptar 14 grans centres dedicats exclusivament a instruir a las donas en las practicas mercantils. Casi totas aquestas escolas són sostingudas per las Societats de comerciants, Círcols mercantils y Cambras de Comers. Los Municipis també'n subvencionan molts.

En aquestas escolas s'ensenyen preferentment idiomas: francès, anglès, rus, castellà y altres, donantse vuit classes teòricas y sis practicas.

Las demés assignaturas són: Taquígrafia, Mecanografía, Practica de comptes, Càlcul aritmètic aplicat al comers, Teneduría de llibres, Partida doble, Economía, Caligrafia, Cambis y Comers, Alemany y Comers, Geografía y Llegislació. D'aquestas assignaturas se'n donan deü classes teòricas y vintiu practicas.

Tot això és producte de l'iniciativa particular; però la llei obliga als comerciants a concedir algunas horas als dependents pera que puguin assistir a las classes, que pera més comoditat se celebren a las set del mati y a la nit. Tant, donchs, per manament de la llei, com per interès particular, los comerciants obligan als dependents a que concorran a las Escolas de Comers, quals brillants resultats per la prosperitat d'Alemanya, tothom pot apreciar en lo gran desenrotlló que allí ha prè lo comers.

Després d'aquest exemple, cal deplojar amargament que a Tarragona no hi hagi de molts anys una Escola de Comers, ahont tota la joventut que s'ha dedicat a la carrera mercantil, hagués pogut aprendre los més indispensables coneixements que's necessitan pera ésser un bon comerciant; però ni tan sols no ns en havèm recordat y la santa rutina, aquesta rutina que deixa als dependents de comers, completament abandonats a las sevas propias forsas y iniciativas, sense una ma amiga que'ls guii, ni'ls hi senyali lo camí que han d'empendre pera utilitat d'ells mateixos y de la societat, ha produït un estat d'abandono y d'incultura mercantil, quals conseqüencias toca tothom.

Creiem que la Cambra de Comers, l'Ateneu y demés societats que's preocupan del pervindre de Tarragona, com també'l Municipi, s'han de preocupar d'aquest assumptó, ben fácil resoldrer a nostre entendre. Res de demanar al govern una escola oficial de Comers; creïm la nosaltres. Tot lo més, demanem una subvenció pera ajudar als gastos, si la volen concedir, y sino també passarem sense ella.

Lo conflicte oriental

No's cregui pas que'l poble japonès hagi sobrevingut de sobte d'un estat completament incivilizat mercès als esforços que ha fet pera imitar ab tota fidelitat la cultura d'occident. Molts nacions d'Europa podriam desitjar per ellas la floreixensa en que tenian los japonesos algunas industrias y altres rams, lo mateix de l'ordre intel·lectual y material. La seva literatura popular, exuberant y riquíssima, si bé corrompuda per las influencias de la religió y dels sacerdots budhistas, com a filla d'un poble d'imaginació extraordinaria y aïmant de fets heròichs y fabulosos, se fa ben bé digne d'estudi. Onono-Komatch, una dòna perseguida per la desgracia y quina vida tristíssima recorda religiosament tot bon japonès, ve a ésser l'Homer de l'Extrem-Orient; Tsjoó-mei escribia los seus llibres d'odas allunyat del món y dalt del cim d'una montanya. Y si dels temps antics passèssim a l'època moderna,

podriam citar molts altres manifestacions de la literatura japonesa. Tots havèm tingut ocasió d'admirar lo seu art escènic incompreensible y estrambòtic, però que deix entreveure detalls y condicions hermosíssimas, en las genials interpretacions de la gran actriu Sada Gacco. Alguns anys abans de l'arribada del vis-almirall Perry, a l'idioma del país tenian traduidas molts obras alemanas y holandesas sobre enginyeria y art militar. Quan la revolució de 1868 junt als canons abandonats dels artillers que estavan al servey dels primpeps, se trobavan tractats de tir de canó escrits en llengua holandesa.

Aquest breu resúm donat ab l'exclusiu objecte de demostrar que'l poble japonès no vivia en un estat tan barbe com la majoria suposa, ni la cultura que avuy posseïx és tan superficial para fer preveure la possibilitat d'una reacció en cap cas, a comprendre ben fàcilment lo cambi fet en lo curt espay de 40 anys, que ha transformat completament aquell imperi. Los que creuen l'impossibilitat de transformar una societat en tan pòch temps negan la realitat. Cert que la majoria dels moviments se caracterizan per una lenta evolució, però hi ha que confessar que la manera de pensar d'un poble pot cambiar en un dia mercès a un fet culminant, y la ràpida evolució que s'ha verificat al Japó és un fet assombros. Los diplomates d'Europa, que sigueren testimonis presencials de aquella transformació digueren: «Evidentment no existeix ja l'antich Japó, ni tornarà a renaixer may més; son antich feudalisme's va transformant en aristocracia mercantil.» No tinguem la pretensió d'ésser més papistas que'l Papa y confessem la veritat dels fets.

Si fins a l'any 1863 sembla iniciar-se com una mena de reacció contra'ls tractats de comers de 1854 y 1858, desde aquell temps endavant comensà una regeneració que acaba ab la victoria de la civilisació europea sobre las preocupacions seculars d'aquell valent poble. L'any 1869 Mr. E. Collache, oficial francès, enviat pera instruir las tropas japonesas, se trobava al servey del Taikun, quan esclatà contra aquest veritable sobirà del Japó l'insurrecció dels primpeps, que consideravan aquest poder com una usurpació de la sobirania del celestial Mikado. Mr. Collache y'ls seus companys no tenian altre remey que deixarse agafar com a presoners y pera ésser traslladats a Tokio se veuen obligats a travessar una gran extensió de l'imperi. Lo mateix de las tropas que'ls portavan presoners que de las multituds que'ls contemplavan de pas, rebian tota clase d'ofertiments y manifestacions d'atenció y respecte. Uns extrangers que havian tingut lo gran atreviment de fer la guerra al descendent dels Deus, pasjarse per tot lo Japó y rebre per part de tothom manifestacions de respecte y cortesia! A Mr. Collache se'l condemnà a mort, y al moment d'executar-se la sentència és posat en llibertat y entregat al representant de Fransa. En cinch o sis anys la manera de pensar d'aquell poble havia cambiat per complet. ¿En què consisteix, donchs, la seva barbarie?

A la revolució japonesa passà una cosa extraordinaria. Semblava que acabaria ab lo poder teocràtic y sacerdotal del Mikado, formantse y consolidantse més endavant una monarquia constitucional ab la dinastia dels Taikuns (Siogouns). Aquella dualitat de poders havia forsoament d'acabar-se y'l Mikado més tart, en vista de que las circunstancias lo favorian, revocà'l pacte de Gonghusama, celebrat l'any 1593, que fixava las atribucions dels Taikuns, malgrat ocupar lo trono taikunal un primpep del talent y iniciativas de Stotsbach. Alashoras s'opera un cambi sense igual en l'història. Lo Mikado, lo pontífic màxim de la religió bu-

J. CABALLÉ Y GOYENECHÉ

TARRAGONA

Teléfono, 42

Teléfono, 42

RAMBLA DE S. JUAN Nº 48

Ornamentació Sagrada

Ornaments confeccionats de totes classes y teixits d'or y plata...

Orfebreria Religiosa

Servey complet per a Iglesias y oratoris.

Estatuaria Religiosa

Imatges de talla, en fusta, marbre, pedra y Cartró Fibra...

Representació directa de las primeras casas en Ornamentació, Orfebreria y Arts Decorativas religiosas J. Caballé y Goyeneche

dhista, invisible pels seus propis súbdits, dona audiència als representants dels Estats d'Europa...

JORDI DE MONTNEGRE.

De Re Agrícola

Som a Setmana Santa; és època seria per demés; tothom que s'estima l'animeta...

Cap a l'Església fem cap gairebé tots aquests dies; tots procurarem posarlos en ordre nostres papers...

Lo parlar de segurs y de pòlisses per l'altre món, me fa caure en aquest que per ara tots patim...

Molts són los països en que ls segurs agrícoles de tota mena han adquirit gran importància.

una família, duas, tres, deu y vint y més. Què hi farem, era sens dubte sa planeta!

Crech, y com jo creuen tots los que d'aquestes coses se preocupan, que hi ha medis pràctics de posar en gran part remey a n'aquest estat precari...

Són varis los sistemas que estan en ús per assegurar las cullitas y'l bestiar sia de la classe que's vulgui.

Hi ha un tercer sistema que s'està ensajant a Fransa: las caixas provincials. Aquestes han sigut instituidas com a proba a fi de poguer empendrer...

Occupemse, donchs, úricament de las associacions entre propietaris. Per estudiarho ab més claretat, dividirem lo nostre treball en segurs regionals y en segurs locals...

N'hi han molts de medis per arribar al fi desitjat, y en la nostra provincia, no gaire lluny de casa, n'hi ha varias d'associacions fundadas...

ma ab la garantia de las bestias que cada associat posseix, nombra'ls directores que creu necessaris y ja està en marxa.

Altras vegadas aquestes societats varjan en sa constitució segons lo poble y la gent. Al comensar, cada soci deposita una cantitat per cap de bestiar...

Sia d'aquesta manera, sia d'un'altra, lo resultat és sempre positiu. Lo bon èxit engendra sempre confiança y aquesta dona coratge a l'agricultor...

Deixemho per avuy, l'assumpto és llarch y l'acabarèm un altre dia. Me avisa'l director d'aquest periòdich que no surt per mí totsol y que altres articles hi han d'entrar en sas columnas.

LADIFER.

Comentarios

Notas

Los fariners catalans qual industria atravessa una gran crisis, fa temps que están gestionant las admisiones temporals de blat, però'ls de Madrid se fan lo suech.

Semblava que ara, ben convenuts de que ab aquèlla disposició no perjudicarian en res la producció bladera del granero de Europa...

Nosaltres ho sentim per lo que pugui afectar als interessos dels farinayres catalans. En altre ordre d'ideas ho celebrèm, porque això acabarà d'obrir los ulls als que no volen veurer l'abim que separa a un poble treballador...

Als que volèm viurer treballant nos diuen egoistas y mals patriotas... Decididament no hi ha justicia a la terra.

Ab molt de gust havèm llegit en un diari local una carta firmada per nostre respectable amic D. Juan Manel Martinez tractant del deplorable abandono en que's troba la higiene pública.

Se coneix que a la carretera de Castelló no hi viu cap regidor; altrament otro gallo les cantara.

Alguns estudiants d'aquest Institut enviaren al Rector de l'Universitat de Barcelona un telegrama demanant la destitució del Sr. Ramonacho...

¡Angelets! ¡Tan joves y tan atrevits! Valenta carbassa vos espera... y que no pot fallar, perquè escribit ayer ab H. mereixeu un suspenso com una catedral, amen d'una bona fregada d'orellas per lo del telegrama.

Mestre Piula, enfadat perquè La Avanzada li ha picat los dits diferents vegadas, va donar entenenent al comitè fraternal de dirigir un ukase al seu colega federal, exigint lo fusellament o poch menys dels redactors de La Avanzada.

Y en efecte, ls federals li han contestat que si tenen pa sech que's fassin sopas y que a casa seva no admeten ingerencias de ningú.

Si'ls republicans serios que hi ha a Fraternidad no veuen de donar la absoluta a Mestre Piula, aviat se'n anirà tot a rodar.

Com per tot

Llegim en lo Figaro de Paris lo següent articlec «L'unió dels grochs», y no havèm pogut resistir a la tentació de traduirlo a fi de que'ls nostres lectors puguin fruir son contingut:

«Un japonès.—Si, germans meus, no és una guerra lo que ara emprendem; és una creuada. És la rassa groga en pès, representada per nosaltres, la que llensem contra la rassa blanca, més blanca com més vella's va tornant y que ja fa massa temps que domina'l món.

Un coreà y un xinó.—Hunch! Visca'l Nippon!

Lo japonès.—Per comensar, tú home de Corea, quedas suprimit com a nació. Entregam lo teu emperador, tos ferrocarrils, ton govern, ton exercit, que dirigiré cap al Yalou y exposaré sense defensa contra las llansas dels cosachs.

Lo coreà.—Ja veurás...

Lo japonès.—Si som derrotats en aquesta terra, dirèm per l'honor dels Grochs, que no han sigut batuts los japonesos: eran coreans. Las ciutats presas seràn ciutats coreanas; los regiments xafats seràn coreans.

Lo xinó.—Hunch! Visca'l Nippon.

Lo japonès.—En quant a tú, xinó, ja'n tiraré al fons del mar foras de tos vaixells de guerra, a fi de donar als enemics l'impressió de que tú també hi prens part en la gran lluita.

Lo xinó.—Ja veurás...

Lo japonès.—Diré que tot això ho han fet los barbres russos y aixís probaré a l'Europa l'indiscutible acord de tots nosaltres contra'ls Blancs.

Lo coreà y'l xinó.—.....

Lo japonès.—Es això tot lo que tenia intenció de dirvos.

Clarament se veu que per tot arrèu passa'l mateix. Los tontos, per grans y grossos que sian, no tenen altre remey que portar los neulers.

Nos ab nos

Mestre Piula de Fraternidad ha pres una enbriada de las grossas. Ell tan modest, tan discret, tan poch amic de comprometes, tan cuco, tan desitjós de viure no més que para satisfacció de sus superiores, ha saltat a la primera embestida ab un article firmat, volguent parlar alto y claro.

Però com al pobre Piula d'un quant temps ensà tot li surt al revés, li ha resultat lo tal article de lo més bajo y de lo més turbio que pugui haver sortit may d'una ploma llogada.

Si, senyor Piula, és molt baix, és una gran baixesa desentendre d'una polèmica que se sosté ab un periòdich escrit per gent que no amaga may la cara, y anar a atacar d'una manera insidiosa a qui cap la culpa té en que vostè com a polítich sigui un analfabet y com a gramàtich y mestre una nulitat.

No li han de valguer aquestes manyas. Mestre Piula s'ha empenyat en rebre y rebrà de valent, sense que li tinguem en compte'l seu afecto extralingüaria y hasta insensato a Tarragona, o lo que és lo mateix, als sòus de Tarragona, perquè a n'aquest fulano com ja deyam l'altre dia, no l'hem vist may treballar de franch en lloch.

Li convé en gran manera al piula fraternitari dirigir-se directament als de Lo Camp. Entre nosaltres no hi té cap superior ni ha de viure para satisfacció nostra, y ha de compondre que a la Junta d'Obras del Port, per exemple, si que n'hi pot tenir y d'aquells a qui atacava tan briosamente quan algú s'oposava a deixar-lo sacrificar insensatamente cobrant lo sou d'administrador dels tinglados.

En definitiva y de tota la retòrica d'en Piula, ne resulta que és fals que hagi pretengut la corresponsalia de

La Veu de Catalunya, però que és completament cert que estava disposat a acceptarla ab més gust quan més bona retribució se li hagués finalitat. No és això? Donchs home pera resultat, no cal que embruti tant paper y ns parli de cosas que pera nosaltres és com si'ns parlés de la lluna.

Nosaltres voliam demostrar que si l'arriben a nomenar corresponsal de La Veu Mestre Piula s'hauria vist en un embull. Quin català hauria empleat? Lo de Lleyda? Lo de Gerona? Lo del Clot? Lo de la Musara?

No; hauria sigut un català de quinze o vint duros, molt semblant tal volta al republicanisme de cinquanta pelos que's gasta a Fraternidad Republicana.

Entiendes, Fabio, lo que voy diciendo? Donchs, per avuy ja n'hi ha prou.

Al Club Gimnástico

Festa esplèndida fou la que's celebrà'l divendres prop passat en la simpática y important societat «Club Gimnástico» d'aquesta ciutat.

Lo programa constava de duas parts, figurant en la primera tree seccions: de salts, paralelas y escala obliqua, y en la segona, elevació de pesos, anellas y un exercici de lliure elecció.

Desitjariam fer una ressenya acabada de tots los treballs practicas, però l'espai y condicions en que's confecciona un setmanari no'ns ho permet; mes sí que podèm fer constar que, en lloch d'aficionats, la major part dels socis que prestaren son concurs a la festa poden molt bé honrar-se ab lo nom d'artistas, ja que executaren los treballs ab gran llimpiesa y correcció, per lo que tot sovint eran premiats ab grans picaments de mans per la nombrosa concurrencia allí reunida.

En la mitja hora de descans se donà un animat y interessant assalt de armas, per lo conegut mestre d'esgrima del mateix «Club» Sr. Bonafont y'l seu alumne; nostre amic y entusiasta sportman D. Miquel Grau, demostrant un y altre gran agilitat y pochos coneixements en lo maneig del floret y sabre. Fou premiada la tasca dels Srs. Bonafont y Grau ab una espontània y ben merecida ovació.

A fi d'encoratjar als inscrits a la festa, la Junta havia acordat donar un diploma als qui, a judici del jurat nomenat a l'efecte, obtinguessin los deu primers llochs y fer un quadro d'honor ab las fotografias dels mateixos pera ser colocat en una de las salas de la Societat.

Lo fallo del jurat fou lo següent: Núm. 1, Don Daniel Gonzalez.—Id. 2, D. Miguel Grau.—Id. 3, Don Joseph Mirambell.—4, D. Joan Gonzalez.—5, D. Manel Pedrol.—6, Don Rafel Casas.—7, D. Antoni Rovira.—8, D. Cristí Mirambell.—9, Don Pau Mercadé.—10, D. Enrich López.

Dits senyors foren felicitats calorosament per tots sos amichs y consocijs, encoratjantlos pera que segueixin pel camí ab tanta valentia emprés.

Al vespre, y pera commemorar lo èxit obtingut, varen reunir-se a la Fonda Nacional, ahont se serví un esplèndid sopar, uns trenta socis del «Club», regnant gran alegría. Com en aqueixos casos los brindis son indispensables, al destaparse'l xampany, a prechs de la concurrencia, feren ús de la paraula'ls Srs. Juanelo, Pedrol, Busquer, Coton y Gatell, demostrant tots ells en sos respectius parlaments la gran importància que té la gimnasia com a base de la regeneració d'aqueix desgraciats països.

Felicitem de tot cor a la Junta del «Club» per l'èxit obtingut en son primer concurs, felicitació que fem extensiva als socis que prengueren part activa en la festa y particularment als que obtingueren los premis senyalats en lo concurs.

NOVAS

Per lo senyor Gobernador Civil forem invitats a una reunió que's celebrà'l dijous passat para tractar de los festejos con motivo de la venida de S. M. el Rey a esta Capital. Tan

Xocolates POBLET, de Tarragona

Aquesta antiga fabrica pera complaure a sa nombrosa parroquia de Barcelona, ha establert en aquella ciutat un diposit, ahont lo clients hi trovaran surtit de totes las classes que fabrica la casa Poblet y als mateixos preus que aqui. Lo diposit está instalat en lo Colmado Pelayo, Rambla de Canaletas. 9, Barcelona.

bé l'alcaldia invitá pera una altra reunió y ab lo mateix objecte a l'Associació Catalanista de Tarragona.

Després en l'editorial del nostre últim número, las esmentadas invitacions resultan quan menys inoportunes, puig los mateixos que'ns inviten sabían o devían saber que'ls catalanistas no podem pendrer part en las fiestas que's preparan.

La rahó no pot ésser més clara: Catalunya ha vingut demanant desde molts anys, reformas politicas y económicas, sense que s'governos que s'han succehit en la direcció de l'Estat, hagin escoltat los patriótics anhels d'un poble treballador, progressiu y honrat. Tarragona ha fet arribar diferents vegadas sas queixas al poder central, y aquest poder no ha reparat injusticias, ni ha atès gens ni mica a un poble qual vida se acaba ofegat per arrendataris, invetsigadors y demás estira-cordetas del fisch.

Si Catalunya ha sigut befada y Tarragona escarnida, podem estar per alegrías y festas?

Per aixó y perquè abans que tot som autonomistas, no havem assistit a las reuniones a que se'ns ha invitat, ni hem autorisat a ningú pera que hi concorreghés en nom del Catalanisme tarragoní, que d'accort ab la manera de pensar de totes las entitats verament catalanas no ha pres ni pendrà part ni enviará representació a cap dels actes que, en obsequi del Rey, tinguin lloch ab motiu del seu viatge a n'aquesta ciutat.

Novament l'Heraldo de Tarragona emprén una campanya furiosa contra'ls forners, sens recordar que fa molt poch temps sostenia que'ls preus de las farinas y blats no havian pujat y efectivament era tant forta la cridoria que s'armá a tota Espanya que'l Govern per iniciativa propia presentá un projecte de llei rebaixant los drets arancelaris del blat.

Aquella ensopegada lo deixá un quant temps quiet, fins que ara torna a la mateixa, segurament per la obsesió que, en contra dels forners té.

A nosaltres, aludits directament pel confrare, nos sembla que mellor que de si'l pá's ven o pot vendrer un raf més ó menys barato, valdria la pena de que'l diari conservador se preocupés de que la classe obrera pogués menjarne de pá, y que totes las energías que emplea en combatre a industrials tarragonins, que prou feina tenen en resoldrer lo problema de cobrar lo molí pá que donan al fiat, las dediqués a combatre l'arrendatari de consums, contra quina calamitat fins ara sols ha tingut a bé parlarne pera doidrers de que quan no hi hagué portas s'entressin generos sens pagar los corresponents drets.

Ab aixó, lo del tirano central per ara amich Heraldo deixemho correr, que prou feina tenim ab lo tirano que'ns ha caigut dintre de casa y ab los que sols se preocupan de perjudicar als nostres industrials, ja siga en una forma o altra.

Fa més d'un any que'ls vehins del Port varen presentar una instancia a l'Ajuntament pera que's posés remey a las molestias y perjudicis que causavan als edificis de la part baixa las aguas brutas que no trobant sa natural sortida per la claveguera mestra, se van escampant per tot arreu, infiltrantse principalment per las parets dels soterranis.

Com sembla que aquesta claveguera principal está casi bé plena de runa de tota mena, l'agua no passa o passa malament y poch a poch va empapant la terra omplintla de tota classe de microbis, constituint aixís un perill imminent per la salut pública. A més, los fonaments de las casas se van debilitant continuament, tornantse l'argamassa molta per efecte del treball de descomposició que l'agua produex, essent causa d'alarma pera sos propietaris y habitants.

Los pous resultan ja inútils, puig l'agua barrejada és pudenta y del tot insalubrada.

Sembla que ara últimament s'ha

substat la neteja d'aquesta claveguera, però'ls treballs no han comensat encara. Molt convenient fora que ja estessin enllestits abans d'entrar las calors. Si pot ésser, no hi afegim més factors a la serie de concausas que fan que la salut tarragonina no sia tan bona com fóra d'esperar.

La comissió organissadora del quart Congrés Agricol Catalá-Balear que durant los dias 22 y 23 del prop vinent mes de Maig se celebrará a la vila del Vendrell, ha tingut la bondat d'enviarnos los qüestionaris referents als temas que serán objecte de discussió en l'esmentat Congrés.

Donada l'importancia de las qüestions proposadas y de la reconeguda ilustració del agricultors que forman las ponencias, es de esperar que la tasca del nou Congrés sigui profitosa pera la pagesia d'aquella rica comarca, continuant aixís l'obra comensada l'any noranta set a Sant Sadurní y iniciada pel inteligent y malaguanyat viticultor En March Mir.

No dubtem que, com las altras vegadas, los agricultors de la nostra provincia respondrán a l'invitació que'ls hi dirigeixen los seus companys del Vendrell, contribuint aixís a una obra de resultats tan beneficiosos pera la desvalguda classe agricola, avuy més que may necessitada de protecció.

Heus aquí'ls temas que serán objecte d'estudi al Congrés:

Tema I. Benefici que pot reportar la cria o recría del bestiar a l'agricultura, y per lo tant fins a l'horticultura. Ponent: D. Joseph Quebreta y Gomis.

Tema II. Beneficis de l'avicultura en l'economía doméstica de las casas de pagés. Ponent: D. Salvador Castelló y Carreras.

Tema III. Contratemps materials ab que s'ha de lluitar en la reconstitució de la vinya sobre cepes americans. La comissió tenia encarregada aquesta Ponencia a D. March Mir y Capella, mes pera honrar mellor sa memoria ha acordat deixar aquest tema a la lliure discussió dels senyors delegats.

Tema IV. Dificultats que pesan sobre l'agricultura, degudas a las tributacions que se l'imposan. Ponent: Excm. Sr. Marqués de Camps.

Tema V. La destilació d'alcohols en sas relacions ab l'horticultura y concurrencia que en los vins poden fer productos no procedents dels cepes. Ponent: D. Manel Raventós y Domenech.

Tema VI. Medis de fomentar las sortidas dels productos de la terra. Ponent: D. Marián de Linares y Delhom.

Tema VII. Lo Gerrofer: Son cultiu, producció y contrarietats del mateix. Ponent: D. Joan Vilá y Bassa.

Al felicitar a la Comissió organissadora y molt principalment a ne'l seu president, nostre estimat amich D. Joan Vilá pels treballs realisats en la preparació de l'esmentat Congrés, los hi desitjem que l'èxit més complet coroni las sevas iniciativas a l'avens de nostra decaiguda agricultura, al mateix temps que'ls hi agraïm l'atenció que envers nosaltres han tingut, enviantnos los esmentats qüestionaris. Conti lo senyor Vilá ab lo concurs de nostre modest setmanari.

La Junta Permanent de l'«Unió Catalanista» havent resolt ja felicitament tots los obstacles referents a local y dias en que tindrà lloch l'Assamblea, participa oficialment que aquestes reunirá'ls dias 22 y 23 de Maig, festa de las Pasqua Granada, en lo teatre de las Arts, a Barcelona.

Lo tema a deliberar será: «Lo Catalanisme y'l problema social.»

Sobressadas de Mallorca. Sixto Vilalba, San Miquel, 17.

Los populars manayas han comensat ja sos exercicis de cada any.

Recomanem al municipal de punt procuri fer fugir la gent menuda que segons se'ns diu los molesta un poquet massa, puig fins sembla que se hi fan a cop de pedras.

En la tarde del diumenge passat tingué lloch en aquest Institut provincial la segona conferencia d'extensió universitaria a càrrech de D. Joan Ramonacho, director y catedrático de matemáticas d'aquest centre docent.

Lo disertant havia escullit per tema: La vulgarisació dels principis fonamentals del sistema mètrich y en veritat que havia tingut acert en sa elecció. La conferencia fou de l'agrao de tothom per la claretat y perfecta explicació que doná en totes las parts en que havia dividit són lluminós treball.

La concurrencia era nombrosa, però s'hi trobavan a faltar aquells per qui s'havia fet la festa: los obrers. Si aquestos segueixen brillant per sa ausencia, creyem que aquesta extensió universitaria inaugurada ab tan de soroll de bombo y platerets morirà per consunción.

A trescentas quaranta y una ascendeixen las composicions rebudas obtant als premis dels Jochs Florals d'enguany. Sentim que la falta d'espai no'ns permeti publicar los temas de cada una d'ellas y agraïm al Consistori la deferencia que ha tingut enviantnos la llista de composicions.

La comissió provincial de la Creu Roja va acordar en sa última sessió l'arrendament d'un magatzem en punt céntric a fi de poguer tindre sempre a mà tots los objectes propis d'aquesta institució.

L'acort ha quedat ja cumplimentat ab una premsa digna d'ésser aplaudida y sobretot imitada.

Lo magatzem és en una casa del carrer d'Apodaca y una gran creu roja pintada sobre la porta indica ab elocuencia muda quin és son llogater.

Camisas y corbatas alta novetat. Camisería de Pan Brú, comte de Rius, 20.

Han comensat altra vegada las vacaciones en nostre Institut. Cada tres per quatre hi som ab aixó de las festas.

Continuant aixís, los estudiants se rán com las cucurullas, que segons lo ditxo vell no treballan més que un dia cada any.

Serán com aquella célebre Tecla que diu la cansó:

Lo dilluns per sos difunts la Tecla no fila. Lo dimars per sos pecats etzètera, etc., y'l diumenge filaria, sinó que no n'és dia.

Cada día són més fortas las queixas contra'l procedir del personal de la companyia arrendataria de consums. Principalment desde que van armats, la provocació és continua y novament cridem l'atenció de las autoritats sobre aquest punt.

Com los veíns de Tarragona tenen més per perdre que'l personal que'ns ha portat l'Arrendataria, se carregan de paciencia y resignació, mes aixó no pot continuar y s'han de posar per qui pot y deu a ratlla las valentias dels consumers si és que vol evitarse algun conflicte serio.

Sabem que'l Governador ha rebut queixas serias y n'obstant haver promés cridar a l'Arrendatari, las cosas segueixen tan mal o pitjor que avans

Heraldo de Tarragona, no podria emplear sas energias periodísticas en combatre l'Arrendataria, que fá la desgracia de tots y no entreténse dient disbarats sobre panificació. Y sobre tot quan no l'ajudin en sas campanyas poch meditadas no's permeti molestar als demás ab frases de tan mal gust com lo de que callan ellos sabrán perquè, que si a son mutisme sobre consums hi apliquesin lo mateix procediment, bonicas consecuencias ne treuriam.

Divendres a las onze del matí y ab un plé complert tingué lloch al Teatre de Novetats de Barcelona, lo meeting organissat per la «Lliga regionalista», d'accort ab l'«Unió catalanista» y «Catalunya federal», pera protestar del servey militar obligatori.

Feren ús de la paraula, dirigint tots sos punts de vista envers lo ser-

vey militar voluntari, y entre grans aplausos los Sres. Pere Rahola, de la «Lliga regionalista», Miquel Laporta, de «Catalunya federal», Manel Raventós, de la «Lliga regionalista» y Gubern de l'«Unió catalanista».

Resumí'ls discursos lo diputat catalanista nostre bon amich D. Albert Rusñol, qui justament arribat de Madrid prengué part en lo meeting, obtenint ab sa enérgica peroració grans aplausos.

Corresponent a l'invitació de la «Lliga regionalista», l'«Associació catalanista» y Lo CAMP DE TARRAGONA, per medi d'expressiu telefonema s'adheriren a dit acte.

Un amich nostre'ns participa que unas senyoras que tornavan ab un cotxe de passejar, a la Cadena siguen objecte de totes las grosserías per part dels consumers que en dit lloch están de vigilancia. Detingueren lo cotxe tan bruscament y las increparen ab tants mals modos, que una de las senyoras que's troba delicada de salut, tingué d'ésser aussiliada d'un atach que li sobrevingué.

Al carácter pacífich del nostre poble se deurá que la Companyia Arrendataria no sigui causa d'un grós conflicte que's podria presentar quan menys s'hi pensi.

Es ab verdadera satisfacció que podem comunicar a nostres lectors que's troba molt mellorat en sa malaltia nostre estimadíssim amich don Francesch Carbó (Quiquet) redactor artístich de Lo CAMP.

En nom de nostre amich y en lo propi donem las gracias als confreres locals, que s'han ocupat de l'enfermetat de nostre company.

Cansat de probar específichs sense cap resultat, l'únic que m'ha fet surtir espesíssim cabell a la calva més gran que'l meu cap tenia, és lo vegetal «Azgar» del perruquer CASALS.

Revista de Revistas

Lo número tercer de la Revista Musical Catalana (Butlletí mensual de l'Orfeo Catalá) que havem rebut, no desmereix en res dels anteriors, cridant molt l'atenció pel bon gust y finesa ab que está imprés no sols lo text, si que també la música que hi va intercalada; lo que honra moltíssim a l'acreditada tipografia de «L'Avenç» quins propietaris no han reparat en sacrificis pera posarla a la altura de las mellors casas d'Alemanyia, Fransa y Inglaterra, y si no fossin prou coneugts los treballs que surten de dit establiment pera demostrarho, bastaria pera convencers de lo que diem, examinar dit número.

En quant al contingut del text, no cal dir que és nodrit y interessant, com pot veure's pel següent sumari: Músichs vells de la terra (continuació), per Felip Pedrell.—La Celestina del mestre Pedrell, per Ll. Millet, qui fa una ressenya crítica, acompanyada de la música d'alguns cants, de dita obra que representant l'Amor forma la segona part de la Trilogia, que va comensar lo mestre Pedrell ab Los Pirineos, que representava la Patria.—La Restauració de la Música Religiosa, per Francesch Pujol, en lo que després de publicar, traduïda al catalá, lo decret Orbis et Ordis publicat per la Congregació dels Rites, com donant força de llei a l'instrucció del Sant Pare sobre la restauració del Cant Gregoriá en la música religiosa, fa una descripció de las disposicions y treballs que sobre'l particular se fan a Espanya, especialment a Catalunya, y a l'extranger.—Balls populars catalans: Dansa y Ball del Ciri a Castellterçol, per F. P., qui inaugura una serie de Balls populars de Catalunya, comensant per descriure y publicar las tonadas de la Dansa, Sardana y Pavanas que's ballan, al sortir de l'ofici, lo primer dia de la festa major de dit poble y'l Ball del Ciri que's fa cap al tart del segon dia, de quals típicas dansas va publicarne'l número 16 de l'«Ilustració Catalana», cinch

magníficas fotografias, acompanyadas de la lletra que, adoptada a las tonadas de dits balls, va compondrer la poetisa D.ª Agnés Armengol de Badia.—Anacrusa en la Música Moderna, per Mathis Lussy, en lo que's publica la traducció catalana de la Concordancia entre'l Compás y'l Ritme.—Orfeo Catalá: Sessió inaugural del curs de 1904, per F., donant una petita ressenya de la mateixa.

Segueix després una Secció de noticias musicals de Catalunya.—Correspondencias, algunas d'ellas bastant extensas, de Berlín, Brusselas, Londres, la que recomanem als nostres joves llegidors músichs, Madrid, New-York y París.—Notas bibliográficas.—Publicacions rebudas, y acaba'l número ab una secció de Novas de las quals fem menció de la que fa referencia al projecte de Festival Lirich Popular que'l distingit poeta Joan Maragall y'l mestre Pedrell, basats en lo llegendari Comte Arnau, tractan de presentar a últims de Juny en lo teatre grecch que s'está construint en lo Parch Güell y que de portarse a cap, será un gran aconteixement literari, artístich y musical y en lo que s'ha otret a pendrerhi part l'Orfeo Catalá. Aquesta entitat nos anuncia també, en la secció oficial del Butlletí, l'adquisició d'un terrenó pera aixecarhi son Hostatge y una gran Sala d'audicions musicals, com las que hi ha a l'extranger y quina falta's feya sentir en una ciutat tan culta y aiant de la música com Barcelona.

Nota Bene.—Los que desitjin suscriurers a Tarragona a dita Revista, poden dirigirse al Centre de suscripcions de Sadurní Ginesta, Rambla de St. Joan, 39.

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

LA ACTIVA

Survey diari d'encàrrechs de Tarragona a Barcelona y viceversa

BOXÓ Y FORCADA

Direcció Central a Tarragona: Carrer de l'Unió, 7 (fins las 4 de la matinata) y carrer de la Nau, 9, fuster. A Barcelona: Portaferrisa, 23, portefa y carrer d'Urgell, 25, baixos.

Cervesa

de primera calitat, se serveix a préus reduhits en l'acreditat establiment

LA BATERIA

Rambla St. Joan, núm. 39

Gran assortit de vins y licors de totes classes, marcas de primera y préus económichs.

Ibarra y C.^a de Sevilla

Linia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almería, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasages, San Sebastián, Bayona, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

Sortirà d'aquest port lo dia 28 de Mars lo vapor Cabo Quejo son capitá don Pere Beazcochea, admetent càrrega y passatgers pera'ls citats ports.

Lo despatxa son consignatari D. Marián Peres.

Compañía Valenciana de Navegació

Linia regular de grans y rápits vapors

ENTRE

Espanya, França é Italia

Vapors de la Companyia

Sagunto, Alcira, Játiva, Grao, Martos, Cabañal y Denia. Sortidas fixes y setmanals del port de Tarragona, directament pera Marsella y Génova los dimars de cada setmana escala quinzenal a Liorna.

Pera Valencia, Alacant, Almería, Málaga, Algeciras, Cadiz y Huelva los dijous de cada setmana.

Viajes extraordinaris a Marsella y Niza.

S'admet passatge y càrrega a nolits reduhits. S'admet càrrega ab nolit seguit y coneixement directe pera New-York, Nápols, Bari, Siracusa, Messina, Catania, Palermo, Cagliari, Venecia, Malta, Triest, Fiume, Odessa, Braila, Galats, Alexandria, Port-Said, Suez, Aden, Bombay, Singapore, Hong-Kong, ab trasbordó a Génova.

Agent: D. Román Musolas

Carrer d'Apodaca, 38-Tarragona.—Teléfono, núm. 34

Pastillas Morelló

Obran per inhalació dels agents antiséptichs, anti-catarrals y anti-asmáticos que's desprenen mentres van desfente per la boca. Curan la TOS, REFREDATS, BRONQUITIS, AUFECH, CATARROS, RONQUERA, ABCESSOS PULMONARS, etc., etc.

Farmacia de l'autor, Porta de l'Angel, 21 y 23 Barcelona

L'ESPERANSA

Companyia anònima de segurs a prima fixa

Capital social: 5.000.000 de pessetas

Consell d'Administració

President.....	Don Joseph Ciurana y Cabré
Vis-president.....	Don Pere Company y Molins
Administrador general.....	Don Bonifaci López Muñoz
Idem idem suplent.....	Don Pere Rius y Fábregas
Vocals.....	Don Joan Rovira y Palau
	Don Vicens Piera y Brils
	Don Joseph M. ^a Lorjurt y Barbany
	Don Felip Durán y Piqué
	Don Vicens Aldrofeu y Prats
Gerent.....	Don Edelmir Borrás y Lozano
Secretari general.....	Don August Vidal y Parera
Inspector general.....	Don Lluís Massó y Simó

Direcció y oficinas: Rambla de Catalunya, 52

Delegat a la provincia de Tarragona: D. Emili Bessa, Real, 32.—A Reus y son partit: Srs. Massó y Ferrando

TALLERS d'Arts Sumptuarias

DE FÉLIX RIBAS

Carretera Castelló, TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuarias. Projectes y presupuestos detallats de las obras que ho requereixin.

Emulsió NADAL

Es la mellor y més agradable

Unica que conté'l 80 per 100 d'oli de fetje de bacallá y glicerosfats y hiposfats de cals y de sosa.

Aprobada y recomenada pels Colegis de Metjes y Farmacèutichs de Barcelona, mitjant l'anàlisis dels Srs. Drs. Bonet, Catedràtichs de Farmacia de Madrid y Codina Langlin, de Barcelona.

Es aliment concentrat, medicament tònic, estipulant del desenrotlló físich, creixensa d'ossos y surtida de las dents. Necessaria als nens, embrassadas, vells y personas débils; pera las enfermetats consuntivas, convalescencia, diabetes, tos, catarros, tisis, escrófulas, raquitisme, linfatisme y dolors; aumenta la llet y la vitalitat.

DE VENDA Farmacias y magatzems de drogas: A Tarragona, Major, 14

ACADEMIA CARRO
DIBUJ-PINTURA
ART DECORATIV
Unió-36. Tarragona

Horas de classe.—PINTURA.—Classe pera noys: De set a dos quarts de nou del matí.

Classe pera senyoretas.—De dos quarts de duas a las tres de la tarde.

Dibuix.—Pera senyoretas: A la mateixa hora de la classe de pintura.

Pera noys: De set a dos quarts de nou del vespre.

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigües de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim bo, que resisteix tota proba al devall d'un canaló.

Además, també té uns vanos ab pintats tan rebons, que ni Rafel ni Murillo los podrian fer melló, a propòsit per regalos, causan gran admiració.

Trobaran també sombrillas y un gran assortit de bastons, parassols de totes menas que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26, COMTE DE RIUS, 26

Centre de suscripcions

DE SADURNI GINESTA

RAMBLA DE SANT JOAN, 38, TARRAGONA

En aquest acreditat Centre que més anys compta d'existència a Tarragona en aquest ram, s'admeten suscripcions a totes las obras de **Literatura, Ciencia y Arts** de las principals casas editorials d'Espanya ja sia per quaderns semanal o a plassos mensuals.

SE SUSCRIU TAMBÉ A LA

Biblioteca popular de **L'Avenç** y a la **Il·lustració Catalana**
Il·lustración Artística, **La Moda Elegante ilustrada,**
Album Salon, **Salon de la Moda**
Il·lustración Española y Americana, **La Última Moda.**

y a tota classe de **Il·lustracions, Periòdichs y Revistas francesas, inglesas y alemanas.**

La Confiansa

Establiment de queviures y dolços de

FRANCESCH BOVE

Carrer de l'Unió, 18 (CASA PALLEJÁ)
TARRAGONA

GABINET Y CLÍNICA DENTAL

DE A. PONS ICART

ST. AGUSTI, NÚM. 21. PIS SEGÓN, TARRAGONA

Tractament especial de las malalties de las dents y genivas.

Extracció de dents, caixals y arrels sense dolor.

Especialitat en emplastes, emplomaduras y orificacions.

Perfeccionament en la construcció de pessas y dentaduras de totes classes.

Gran fàbrica de braguers
34, Unió, 34
Herniados (TRENCATS)

Aquest establiment compta ab los avensos més moderns y pràctichs que la ciencia requereix pera la construcció y aplicació de tota classe de braguers y d'aparells ortopèdichs.

Especialitat en lo braguer Articular Regulador Sistema Montserrat y ab lo tractament de las trencaduras.

Grans existències en braguersets de goma pera la curació radical de las trencaduras congenitas y adquiridas de l'infancia y tot lo concernent a Cirurgia y a Ortopèdia.

Casa recomenada per tots los senyors metjes que han tingut ocasió de conèixela, tant per los generos de son catàlech com per los preus reduits.

PERE MONTSERRAT, Unió, 34.—TARRAGONA

ABONOS

químichs y minerals garantits per son més alt poder fertilisant, elaborant los complets especials pera cada terra y cultiu.

ABONOS

organo-químichs propis pera plantacions preparantlos també ab atenció a las necessitats de la planta y terra a que deuen destinarse.

Despullas, tercerilla, etc., grans lligams, etc.

COMISIONS Y REPRESENTACIONES

QUINTANA Y TORRES

Carrer de Barcelona, 4.—Tarragona

Joan Ruiz y Porta

Procurador

Mendez Nuñez, 16, 2.ª.—TARRAGONA

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció y Administració: Mendez Nuñez, 6

Tarragona, trimestre..... 1'50 ptas.

Fora..... 1'50 »

Extranger..... 2'00 »

Número d'avuy..... 0'10 »

Anuncis a preus reduits

Drogueria Plana

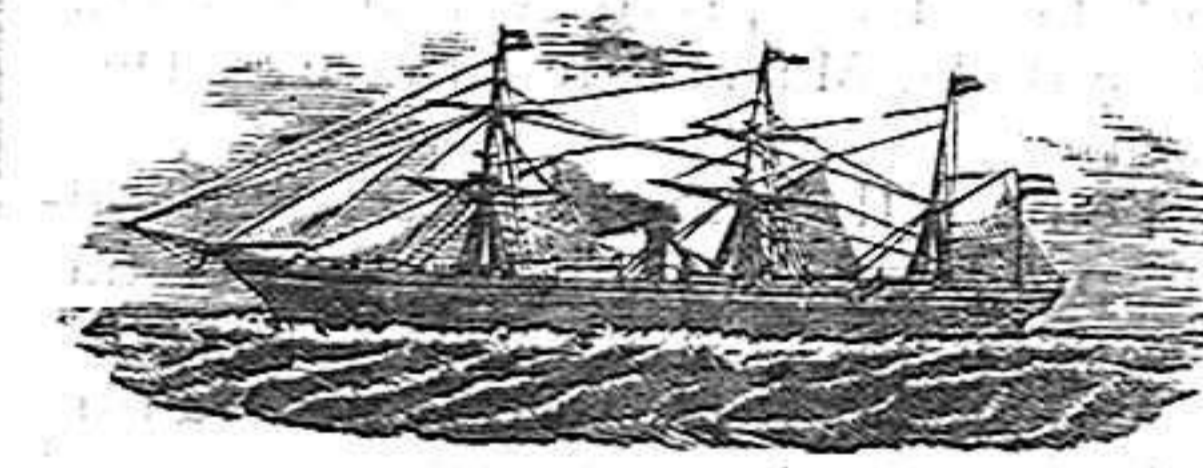
Antiga casa Figueras

Real, 6, cantonada Rebolledo, 20

En aquesta casa trobará l'industria, l'agricultura y las arts, un complet assortit de drogas, sulfat y primeras materias pera abonos ab riqueza garantida y d'importació directa.

PREUS LIMITATS VERITAT

Sofre FLORESTILLA de la mellor marca
TARRAGONA

Farmacia Plana

al costat de l'antiga

CASA FIGUERAS

Real, 6.—TARRAGONA

Provista de medicaments moderns adquirits d'origen.—Complet assortit de medicació pera curas antisépticas.—Especialitats nacionals y extrangeras.

Ayguas minero-medicinals
TARRAGONA

Serveys de la Companyia Transatlántica

Línia de Cuba y Méxich.—Lo dia 17 de Abril sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña, lo vapor **Alfonso XIII**, pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costafirme y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Nova-York, Cuba y Méxich.—Lo dia 26 de Mars sortirà de Barcelona, lo 27 de Málaga y'l 29 de Cádiz, lo vapor **Montevideo**, directament pera Nova-York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Abril sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor **Buenos Aires**, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanita, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina per ferro-carril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich, pera quals ports admet passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També càrrega pera Maracaibo, Coro, Carupano, Trinitat, Guanta y Camaná ab trasbord a Curaçao.

Línia de Filipinas.—Lo dia 26 de Mars sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjas lo vapor **Antonio Lopez**, directament pera Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental de Africa: de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Abril sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor **F. de Sarrástegui**, directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Línia de Canarias.—Lo 17 de Abril sortirà de Barcelona, lo 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor **M. L. Villaverde**, directament pera Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de la Palma y Santa Cruz de Tenerife, retornant a Barcelona per Cádiz, Alacant y Valencia.

Línia de Fernando Pó.—Lo dia 25 de Mars sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor **San Francisco**, pera Fernando Pó, ab escalas a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Àfrica y Golf de Guinea.

Línia de Tànger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dimecres y divendres. Sortidas de Tànger: dimars, dijous y dissabtes.

Pera més informes dirigir-se a son agent **D. EMILI BORRÁS**.

OVVI

L'HECITINA GIOI

Lo mellor reconstituent era combatre ab éxit totas las malties nerviosas.

DE VENDA

en totas las Farmacias y en casa son autor, Passeig de Gracia, 4, BARCELONA

Aigua naf SERRA

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la tendre, fresca y esculida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pesseta. A l'ongrés importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra.—Reus
A la menuda: Farmacia del Centre-Tarragona.—Demandar AIGUA NAF SERRA